

70

1569. Δουκικὸν Διάταγμα Ἐνετίας, τῆς 17 Ἰουνίου·

ἐν 276, σ. 95–96.

Ἐπειδὴ εἶναι τεθεσπισμένον ὡς ζῶσιν οἱ Γραικοὶ ἐλευθέρως καὶ κατὰ τὰ παλαιὰ δόγματα καὶ τὰς γνώμας αὐτῶν ἐν ταῖς χώραις τῆς Βενετικῆς Πολιτείας, ὡς ἐπίσης καὶ ἐν τῇ πόλει τῆς Κερκύρας, οἱ κυβερνῆται ὀφείλον μεθ' ὅσης ἡδύναντο πλειότερας ἐπιμελείας, νὰ προσέχωσιν, ὅπως μὴ εἰσαχθῶσι καινοτομίαι ὑπὸ τῶν δικαστηρίων τῆς Ἱερᾶς Ἐξετάσεως, αἵτινες ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον προκαλοῦσι σκάνδαλα καὶ ταραχάς, ὁμοίως δὲ ὀφείλον νὰ φροντίζωσιν, ὅπως μὴ παρενοχλῶνται ὑπὸ τῶν εἰρημένων Δικαστηρίων καὶ οἱ Γραικοί.

71

1569. Κανονισμὸς τῆς Λαμίας·

ἐδ. ἐν 423, σ. 211–218.

(Φορολογικαὶ διατάξεις, ἐξ ἄρθρων 20.

18. Τὸ δικαίωμα τῶν ἀρραβώνων· γιὰ τὸ κορίτσι εἰσπράττονται 30 ἄσπρα, γιὰ τὴν χήρα 15 ἄσπρα.)

72

1569–1570. Κανονισμὸς τῆς Εὐβοίας·

μνημ. ἐν 423, σ. 207, σημ. 1.

73

1572. Κανονισμὸς τῆς Κύπρου·

μνημ. ἐν 423, σ. 207, σημ. 1.

74

1572. Βεράτιον σ. Σελήμ Β' ὑπὲρ πΚ Ἱερεμίου Β'·

ἐν 408, σ. 177.

«... πᾶσαν ἐξουσίαν τοῦ ἔδωκε καὶ δεσποτεῖαν εἰς πάντας τοὺς... ἱερωμένους καὶ λαϊκοὺς, καὶ νὰ κάμῃ κατὰ τὸν νόμον καὶ κατὰ τὴν πίστιν αὐτοῦ, νὰ μὴ δὲν ἔχῃ κανένα ἐμπόδιον ἀπὸ τινος...»

75

1572–1579. Γράμμα πΚ Ἱερεμίου Β' πρὸς μ. Ἡρακλείας,

ἐκ χφ. 386 φ. 25 Gotha, ἐν 465, σ. 43.

Κατ' ἀναφορὰν τοῦ Μονομάχου, υἱοῦ τοῦ Θεοδώρου, «ὁ ἀπόγαμβρος αὐτοῦ ἐπὶ ἀνεπιᾶ Νεραντζιᾶ, Δῆμος Βλάχος κατακρατεῖ τὸ πατρικὸν αὐτοῦ ὅσπῃτι καὶ τὰ ἀμπέλια καὶ χωράφια τὰ πατρικά, ἧς πατρικῆς αὐτοῦ περιουσίας οὗτος, ὁ Μονομάχος, ἐστὶ κληρονόμος, ὁ δὲ Δῆμος ξένος καὶ ἀμέτοχος δήπου. Διὸ γράφομεν: Ἐξέτασον ἢ σὴ ἱερότης καὶ εἰ οὕτως

ἔχει, ὅτι πλησιέστερος κληρονόμος ἄλλος οὐκ ἔστι τοῦ ὁσπητίου τούτου καὶ τῆς λοιπῆς περιουσίας, εἰ μὴ οὗτος ὁ Μονομάχος, ἀνάγκασον τὸν Δῆμον εἶσαι αὐτῷ ταύτην, ὥς, κατὰ νόμον, διαφεύγουσαν αὐτῷ· ἂν δ' ἄλλως ποιήσῃ, ἔστω ἀφωρισμένος καὶ ἔξω τῆς Ἐκκλησίας . . .».

76

1572–1579. Γράμμα πΚ Ἱερεμίου Β' πρὸς ἱερέα Δανιήλ ναοῦ Ἀγ. Νικολάου τοῦ Γαλατᾶ.

ἐκ χφ. 386 φ. 26 Gotha, ἐν 465, σ. 44.

Ὁ κάλφας Δούκας ὀφείλει εἰς τὸν ψάλτην τῆς ἐκκλησίας Μελέτιον τὸν Θηβαῖον 600 ἄσπρα, ἅτινα εἶχεν ὑποσχεθῇ νὰ δώσῃ, ἀλλ' ἀρνεῖται. «Διὸ γράφομεν, ἀνάγκασον αὐτὸν τὸν Δούκαν ἐξισάσαι τὸ τοιοῦτον αὐτοῦ χρέος, καθὼς καὶ οὗτος ἔστειλε· ἂν δ' ἄλλως ποιήσῃ, ἔστω ἀφωρισμένος καὶ ἀσυγχώρητος ἀπὸ Θεοῦ καὶ ἔξω τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ. Ἄν δὲ συμβῇ αὐτῷ θανεῖν οὐδὲ ταφῆς ἀξιωθήσεται, ἐὰν μὴ πρότερον πληρώσῃ. Ἀναγνωσθήτω καὶ τὸ παρὸν γράμμα παρησίᾳ, ὥς ἔθος . . .».

77

1572–1579. Γράμμα μ. Τρίκκης πρὸς πΚ Ἱερεμίαν Β'.

ἐκ χφ. 386 Gotha, ἐν 465, σ. 44–45.

« . . . ἄνθρωποι τινὲς ὀνόμασι Συναδηνός, Σταμούλης, Μετρηνός καὶ Γεωργούσης ἐδανείσθησαν παρὰ τινος ἄρχοντος τούρκου ἄσπρα χιλιάδας πεντήκοντα, ἵνα ἀποδίδωσιν αὐτῷ τὰ δέκα δώδεκα τὸν χρόνον, ἥγουν ἵνα δίδωσι δέκα χιλιάδας τόκον διὰ τὰς πεντήκοντα ἐκεῖνας. Ἐποίησαν οὖν τὰ ἄσπρα ἐκεῖνα ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν χρόνους πέντε καὶ διδόντων αὐτῶν ἀνὰ δέκα χιλιάδας τὸν χρόνον εἰς τοὺς πέντε χρόνους τούτους ἀπεδόθησαν αὐτῷ χιλιάδες πεντήκοντα. Τέλος ζητοῦντος τοῦ ἄρχοντος ἐκείνου τούρκου . . . τὰς πεντήκοντα χιλιάδας ἐκεῖνοι οἱ δανεισθέντες δύο μόνοι ἐκ τῶν τεσσάρων, ὁ Συναδηνός καὶ ὁ Μετρηνός, ἀπελογοῦντο λέγοντες, ὅτι ἔλαβες τόκον περισσὸν τοὺς πέντε χρόνους καὶ ἤδη ἔλαβες τὰς πεντήκοντα χιλιάδας. Καὶ δὴ καὶ εἰς τὸν καδδὴν πορευθέντες μετ' αὐτοῦ κατέκριναν αὐτὸν μηδὲν λαβεῖν ἐξ αὐτῶν. Ἐκεῖνος δὲ μηδὲν ἔχων ποιῆσαι αὐτούς, ἐκράτησε τὸν Σταμούλην καὶ τὸν Γεωργούσην καὶ ἔλαβεν ἐξ αὐτῶν τῶν δύο ἅπαντα τὰ ἄσπρα ἐκεῖνα καὶ ἔτι πειράζων ἐπεζήτη καὶ τὸ μέρος ἐκείνων καὶ ἔλαβε τοῦτο παρὰ τῶν ἄνωθεν . . . Ἐκεῖνοι δέ, ὁ Συναδηνός καὶ ὁ Μετρηνός, οὐδὲν τῶν κεφαλαίων ἀπέδωκαν, ὥστε καὶ ὁ Μ. φυγὰς ὤχετο εἰς τὰ Ἰωάννινα. Περὶ τούτων δεόμεθα . . . ἀδικηθέντων τοῦ Σταμούλη καὶ τοῦ Γεωργούσης καὶ ἀποδόντων καὶ τὸ μέρος ἐκείνων, ἵνα εὐεργετήσῃς ἡμῖν Γράμμα ὑμῶν τῆς σῆς παναγιότητος ἀφοριστικὸν πρὸς ἐκείνους, ἐν μὲν εἰς τὰ Ἰωάννινα διὰ τὸν Μετρηνόν, ὅτι ἐκεῖσε ὑπάρχει, ἕτερον δὲ πρὸς με διὰ τὸν Συναδηνόν, ὅντα ὧδε ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἐπαρχίᾳ, ὥς ἂν ἀποδῶσι καὶ αὐτοὶ τὸ ἀνάλογον αὐτῶν . . .».

78

1573?—«Νόμιμον ἐκλελεγμένον ἐκ διαφόρων βιβλίων καὶ ἀπὸ τῆν θείαν καὶ ἱερὰν Γραφήν, συντεθέν. παρὰ τοῦ . . . Ἰωάννου ἱερέως Τρουλινοῦ τοῦ Κρητός . . .».

